HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial usage allowed.

הריני נזיר מן הגרוגרות וכו' כש"ג נזיר. לכיון דלמר הריני נזיר
חל עליה מיד והדר ואמר מן הגרוגרות ומן הדבילה
לא אמר כלום: **וכ"ג אינו נזיר.** לכיון דלמר מן הגרוגרות לא שייך
שום מיזרות בגרוגרות ודבילה: **ג"ר יהודה אף ב"ש לא אמרו.** שיהיה
בו שום מיזרות כלל (ב) אלא לפי מה
שאמרו שמושפין[ג] לדבריו מזמן שאומר
[ד]הריני נזיר עד שיגדל הפרי ומן הדבילה
והרי הן עלי קרבן כלומר [ה]שמושרין עליו
בקרבן שיהיה נדור מלאכול מהן אבל
משום מיזרות אין מושפין בו כל עיקר:
גמ' ונדברי ב"ש אמאי הוי נזיר.
בתמיה. מכל אשר יעשה מגפן היין אמר
רחמנא לישתי מיזר אבל מגרוגרות
ודבילה דלאו מגפן היין הוא לא: **ב"ש**
היא דכתיב מן הגפן היין הוא מוליא
דבריו לבטלה. (ג) ערך [ז]כלי עלי הדם
יודע שאין ערך [ח]לכלי ומייב בכל
[ט]דמי אפילו הכי ב"ש כי אמר הריני
נזיר מן הגרוגרות יודע הוא שאין נזירין
מן הגרוגרות ואין מוליא דבריו לבטלה
ומקבל עליו מיזרות גמורה: **וב"ש.** למאי
הילו נזיר סבירא להו כרבי יוסי דאמר
בסמ' תמורה בפ' כילד מעריכין (דף
כה:) דבגמר דבריו הדם נתפס וכיון
דאמר בגמר דבריו מן הגרוגרות ומן
הדבילה תפוס לשון אחרון ומן חיילא
עליה כלל. ו[י]מ הא אמר ר' יוסי דלמ
בגמר דבריו הדם נתפס ומדקאמר אף ליהוי נזיר משום דתפוס לשון
ראשון הא ל"ק דהיכא דל"ר יוסי אף בגמר דבריו הדם נתפס כגון
שהיתה לו בהמת חולין ורולה להמיר אותה עד שתי בהמות קדשים
שלפניו אחת עולה ואחת שלמים ואמר זו תמורת עולה ותמורת שלמים
דכיון דלפסר לקיים דבריו הראשונים והתמורים ממכר ויציא בדמי
תליא עולה בדמי עולה ושלמים בדמי שלמים (י) אמרינן דלמ בגמר דבריו הדם נתפס
שכן היתה כוונתו מתחלה לכך נשם עולה ושלמים אלא שלא היה
יכול להוליא את שניהם מפיו בבת אחת ואמר בזו אמר זו אבל גבי מיזרות
ליכא למימר הכי הוה ליה הרי נדר ופתחו עמו אלא הזיר אלא מן
הגרוגרות והוחיל ולא חייל עליה מיזרות בגרוגרות אין בדבריו כלום
ואינו נזיר כלל: **ונ"ש נמי.** כיון דהרי נדר פתחו עמו (כ) אמאי הוי
מיזרות כלל הא פתחו עמו דאינו רולה להיות נזיר אלא מן הגרוגרות וכל
היכא דפתחו עמו אפילו ר"מ מודה: **אלא ב"ש שבירי לה כר"מ.** [ל]ומ"ש
כיון דלמר הריני נזיר הוה ליה נזיר ודלי והכי לבבתר הכי אמר מן
הגרוגרות לאיתשולי הוא דקאמר דקאמר כשנזכרו לו מזרתי אלא מן
הגרוגרות ומיהו [ו] אפ"ה מודה ביין דב"ש שבירי אין שאלה נטעות
להקדש ולא לטעות בנזירות להכהקדש דמי כלכתיב קדוש יהיה גדל פרע
(במדבר ו): **וב"ה שבירי.** כיון דלא הזיר כלאבר הנוזרין שאין נוהרין אלא
מן היין אין שום מיזרות חל עליו לאיתי להו כר"ש דתנן כו' [מ]לבסוף
קתני לה: (ו) ט[ז] מתני' דקתני לב"ה לפיי נדור לא הוי: [ח] **כ"ש.** לשבירי
נדור מן הגרוגרות ומיזר מן היין שבירי להו כר"מ דאמר אין לחם מוליא
דבריו לבטלה וכיון דאמר הריני מיזר ה"ז מיזר והוי נמי נדור מן הגרוגרות
דשבירי לה כר' יהודה דאמר ב"ש שבירי להו כר"מ דאמר אין לחם מוליא
דבריו לבטלה וכיון דאמר הריני מיזר ה"ז מיזר והוי נמי נדור מן הגרוגרות
דשבירי לה כר' יהודה דאמר [י]שמושרין עליו בקרבן ומתני' קתני דב"ש
שבירי מיזר ותו לא: **וב"ה נדור.** מן הגרוגרות ודבילה ואילו מיזר מן
היין משום דנדר ופתחו עמו הוא ומתניתין קתני דבית הלל אומרים
מיזר נזיר דבין לרבי יהודה בין לחנא קמא דידיה אליבא דבית הלל אינו
נדור ואינו מיזר: **ליתנא אחריונא אמרי לה כו'** (ו) **נדור ואינו נזיר.**
ותנא קמא דר' יהודה אמר למיזר אליבא דב"ש והיינו לא כרבי נתן:

הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבי[לה בש"א נזיר. כל דין מיזרות
עליו ומיהו לנחזי לפרושי ולא פירש מיולא מנפן היין וכגמ'
מפרש טעמא. בתוספתא (ריש פ"ג) כיוולי כיוויו בש"ג מזיר ובה"ג אינו
מזיר לחזה כיוולי כיוויו הלומר הריני מזיר מן הדבילה ולמה[ו] קרי ליה
כיולי מה שייך בדילה במזירות וי"ל
דזירוז[ב] קרי לדבילה תילוס: **אמר ר'**
יהודה אף כשאמרו ב"ש לא אמרו
אלא באומר הרי עלי קרבן. רבי יהודה
פליג אתנא דמתניתין אליבא דב"ש
ולמר לא הוי מזיר לדין מזירות כיון
דלא נדר מאסר יולא מגפן היין אמר
נדור הוי מן הגרוגרות ומן הדבילה
כלומר אמר הרי הן עלי קרבן ומ"ש
דרחמנא ב"ש סברי לה כר"מ דאמר [ג]אין אדם
מוציא דבריו לבטלה וב"ה סברי לה כרבי
[ג]יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס והאי
[ד]נדר ופתחו עמו הוא [ה] ובית שמאי נמי נדר
ופתחו עמו הוא אלא ב"ש סברי לה כרבי
מאיר דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה
וכיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר כי לאמר
מן הגרוגרות ומן הדבילה לאיתשולי הוא
דקאתי וב"ש לטעמייהו דאמרי [ה]אין שאלה
בהקדש וכיון דאין שאלה בהקדש אין שאלה
בנזירות ובית הלל סברי כר"ש דתנן [ו]ור"ש
פוטר שלא התנדב כדרך המתנדבים
מתני'

הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה בש"א נזיר ובה"א אינו נזיר. לכיון דלמר הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה ב"ש אומרים נזיר ואמאי [ו]מכל אשר יעשה מגפן היין אמר רחמנא ב"ש סברי לה כר"מ דאמר [ז]אין אדם מוציא דבריו לבטלה וב"ה סברי לה כרבי [ז]יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס והאי [ז]נדר ופתחו עמו הוא [ח] ובית שמאי נמי נדר ופתחו עמו הוא אלא ב"ש סברי לה כר"מ דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה וכיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר כי לאמר מן הגרוגרות ומן הדבילה לאיתשולי הוא דקאתי וב"ש לטעמייהו דאמרי [ח]אין שאלה בהקדש וכיון דאין שאלה בהקדש אין שאלה בנזירות ובית הלל סברי כר"ש דתנן [ט]ור"ש פוטר שלא התנדב כדרך המתנדבים מתני'

אין אדם מוציא דבריו לבטלה. נלמלו בערכין (דף כ. ע"ב) דהלומר ערך כלי עלי לחין ערכין לכלי רבנן פטרי ליה מכלום ור"מ פליג ואמר אדם יודע אמין ערך לכלי וגמר ואמר לשם דמים ונותן דמי הכלי להקדש לפי אמין אדם מוליא דבריו לבטלה וה"ג אדם יודע אמין מיזרות בגרוגרות וגמר ואמר לשם מיזרות יין וב"ה סברי לה כר' יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס ואדם נדר פתחו עמו הוא ולא חל עליה מיזרות בגרוגרות ומיהו אפילו הכי ב"ש סברי לה כר' יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס ואדם נדר ופ